

En u maar denken dat u zelfstandig beslist, autonoom bepaalt wat u doet en over een vrije geest beschikt die originele beslissingen neemt. Ons bewustzijn laat ons echter regelmatig in de steek om te bepalen wanneer en hoe keuzes worden gemaakt. Natuurlijk denkt u goed na wanneer een ingewikkeld probleem moet worden opgelost maar overdag functioneert u waarschijnlijk grotendeels op de automatische piloot. U bent vanmorgen opgestaan uit bed zonder na te denken of u uw linker- dan wel rechtervoet de eerste stap laat zetten om vervolgens hetzelfde dagelijks ochtendritueel uit te gaan voeren. Op de achtergrond zijn er dagelijks allerlei media die u zelf gebruikt, bezig om gegevens over u te verzamelen. Algoritmen die dienst doen als geheim agent en u beter lijken te begrijpen dan u zelf. Wat te denken van het volgende citaat: *'Ons beeld van ouderdom wordt bepaald door tamelijk dwingende clichés, zegt emeritus hoogleraar wetenschapstheorie Trudy Dehue (69). Ze heeft een effectief trucje om clichés te peilen: Google Images. Probeer maar eens met 'gezond oud worden', zegt ze. Die zoekopdracht resulteert in een reeks afbeeldingen van grijnzende, blakende, witharige ('nooit grijs of kaal') senioren die een gat in de lucht springen, complex gymmen, gewichtheffen of elkaar fruit voeren. Dehue: 'O, en ze zijn altijd wit, maken nooit eens gezond ruzie, ze hebben alleen man-vrouw-relaties en het is altijd de man die de vrouw iets aanwijst of aanbiedt.'*

Ons dagelijks leven wordt continue beïnvloedt door digitale media. Wat betekent dat voor ons als hulpverlener? Het biedt ontegenzeggelijk mogelijkheden want het is een schier onuitputtelijke bron voor informatie en brengt mensen met elkaar in contact. Hoe zouden we de corona overleefd hebben wanneer we niet via beeldbellen in contact met onze cliënten of collega's waren gebleven? Tegelijkertijd zijn er allerlei risico's aan verbonden en wordt internet gebruikt om u ongevraagd te beïnvloeden door het aanbieden van door algoritmen vastgestelde voorkeuren.

Tijd om stil te staan bij de mogelijkheden en risico's van een digitale samenleving. In "Hoe de GGZ verandert- de invloed van social media in de GGZ" van **Gerlinde Speelman** en **Jessica Oostra** onderzoeken de auteurs de kracht van vlog, blog en podcast zoals deze door de SPV gebruikt kan worden. Waarom we dat zouden moeten doen en wat de risico's zijn. Ze maken duidelijk dat vele cliënten, voordat ze om hulp vragen, al lang op internet hebben gezocht naar informatie en zo beter beslagen ten ijs hun intrede doen bij de hulpverlener. **Hinke Postma** vraagt zich in "De invloed van sociale media op je gezondheid" af hoe de sociale media ons gedrag beïnvloeden: *"Door sociale media staan wij continu met elkaar in verbinding en kunnen wij alles met elkaar delen. Maar het zorgt er ook voor dat wij ons continu met elkaar kunnen vergelijken. En dan valt het op dat het gras bij de buurman meestal groener is dan bij jezelf"*. Postma probeert een antwoord te vinden hoe de SPV de kwetsbare mens kan beschermen tegen negatieve invloeden van de sociale media en tegelijkertijd de mogelijkheden die het biedt, op een goede manier aan kan wenden voor diezelfde hulpvrager. **Hinke Veenstra** en **Gerlinde Speelman** laten zien dat binnen de medische wereld de GGZ tot de koplopers behoort bij digitale toepassingen op gebied van behandelen. In hun bijdrage "Kan digitale technologie een rol spelen in het voorkomen van een opname in de GGZ?" onderzoeken ze de digitale mogelijkheden tijdens de crisisbeoordeling. Test u zelf door eerst een antwoord op deze vraag te formuleren voordat u hun artikel leest. Kijken of uw (on)bewuste op het goede spoor zit.

Ilja Brand en **Kirsten Daale** laten zien hoe "Photovoice" als methode kan worden ingezet om aan de hand van beelden, beleidsmakers te laten zien hoe hun wereld eruit ziet. Als SPV kunnen we er gebruik van maken door de beelden te gebruiken als narratief, een manier om het verhaal wat de hulpvrager wil laten zien, indringend over te brengen. Of zoals *Jim van Os* en *Myrrhe van Spronsen* in hun boek "We zijn god niet" laten zien hoe zeer de betekenisgeving van ervaren problemen, een deel van de oplossing voor het probleem is. **Gelke Boontje** en **Carminé Jansen** houden een kritisch betoog in hun artikel "De psycholance: het middel tegen stigmatisering?" over de invloed van de psycholance voor de gevolgen op gebied van stigmatisering. Er is volgens de auteurs in de onderzoeken naar de psycholance tot nu toe vooral aandacht geweest voor de kosten en de gevolgen er van voor de politie, maar er zou ook een onderzoek moeten komen naar de ervaringen van betrokkenen om te kijken of er terecht sprake kan zijn van passend vervoer.

Jantine van den Broek deed onderzoek naar "Handen en voeten geven aan netwerk psychiatrie; werken met een Resource Groep". Volgens van den Broek heeft het werken met resourcegroepen veel potentie op het gebied van systemisch werken, netwerk samenstelling en positieve gezondheid. In haar bijdrage kunt u lezen waarom dat het geval is.

Bianca Heijs en **Nynke Vis** hebben een uitdagende titel aan hun bijdrage meegegeven "Kiezen voor nieuw leven of het recht om niet geboren te worden?" Het begint, aldus de auteurs, aan het koffie-apparaat "*Ik wil wel kinderen maar nu nog niet*". En wat onschuldig lijkt wordt vervolgens door de auteurs fijntjes tegen het licht gehouden. *Het impliceert keuzevrijheid, -mogelijkheid en -recht. Maar is die keuze er wel altijd? Geldt keuzevrijheid voor elke vrouw in Nederland? Kan er vanuit gegaan worden dat voor iedereen autonomie en keuzevrijheid bestaat?* De antwoorden zijn niet voor de hand liggend en de SPV kan hierin een rol spelen bij het maken van bewuste keuzes voor een zwangerschap.

In Mediaan gaat **Frans van der Lem** op bezoek bij de voorzitter van onze beroepsgroep. Niet zonder reden want zij gaat binnenkort het voorzitterschap overdragen. Tijd om haar eens aan de tand te voelen en middels dit interview vanuit SP te bedanken voor haar geweldige inzet. En dan te bedenken dat het (voorzitterschap) begonnen is met het opgooien van een muntje.

Ron Naaijer recenseert in deze uitgave van SP het nieuwe boek *Waarom een psychose niet zo gek is* van *Stijn Vanheule*. In navolging van Jules Tielens en Jim van Os, breekt Vanheule een lans voor het anders en beter begrijpen van een psychose

In de rubriek Dichterbij twee korte verhalen uit de praktijk. "Leven in een sprookje" en "Wat er niet meer is". Om te eindigen met de rubriek Uit den Lande waarin **Frens Meijerink** en **Sjoukje Landman** in de Wachtverzachter oog hebben voor de zorgbehoefte en psychische leed van mensen die op de wachtlijst voor een behandeling staan. Volgens hen kan het contact met de WachtVerzachter ondersteunend zijn om de wachtlijst te overbruggen.